

6. CARRER DEDICAT a Blasco IBÁÑEZ

CALLE DEDICADA A BLASCO IBÁÑEZ

El gener de 1917, amb motiu del 50 aniversari del naixement de Vicent Blasco Ibáñez, el Centre Republicà L'Ideal proposà a l'Ajuntament retolar un carrer en honor seu, acord que s'adoptà per unanimitat en sessió del 26 de gener de 1917.

Per a això es trià el carrer més important, el carrer Major, que es corresponia amb el traçat de la carretera de València a Torres Torres al seu pas per Burjassot.

El 16 de febrer d'aquell mateix any, es llegí en el ple municipal una carta, datada a París, i adreçada a l'alcalde, en la qual l'escriptor donava les gràcies a l'Ajuntament per tan gran honor. Hi deia: *«Vosté i tots els seus companys de l'Ajuntament, així com la gran majoria dels seus conveïns, saben que jo em considere com de Burjassot. Hi passí una bona part de la meua infància i hi van units els records de la millor època de la meua vida».*

En la mateixa sessió s'acordà *«demanar a l'Ajuntament de València que col·loque l'obelisc als màrtirs de la llibertat en la plaça de Castelar d'aquest poble»*, una vella reivindicació que entronca amb les processons cíviques que el mateix Blasco organitzà per a honrar les víctimes d'aquella acció militar, en la Primera Guerra Carlista, i que s'inauguraria un any més tard, el 30 de juny de 1918.

Finalment, el 21 de desembre de 1919, tingué lloc l'acte d'inauguració de la làpida que retolava l'antic carrer Major amb el nom de Vicent Blasco Ibáñez.

En enero de 1917, con motivo del 50 aniversario del nacimiento de Vicente Blasco Ibáñez, el Centro Republicano "El Ideal" propuso al Ayuntamiento rotular una calle en su honor, acuerdo que se adoptó, por unanimidad, en sesión del 26 de enero de 1917.

Para ello se escogió la calle más importante, la calle Mayor, que se correspondía con el trazado de la carretera de Valencia a Torres Torres a su paso por Burjassot.

El 16 de febrero de ese mismo año se leyó en el pleno municipal una carta, fechada en París, y dirigida al alcalde, en la que el escritor le daba las gracias al Ayuntamiento por tan gran honor. En ella decía: *«Usted y todos sus compañeros del Ayuntamiento, así como la gran mayoría de sus convecinos, saben que yo me*

considero como de Burjassot. En él pasé una buena parte de mi infancia y a él van unidos los recuerdos de la mejor época de mi vida».

En la misma sesión se acordó *«pedir al Ayuntamiento de Valencia que coloque el obelisco a los mártires de la libertad en la plaza de Castelar de este pueblo».* Una vieja reivindicación que entronca con las procesiones cívicas que el propio Blasco organizó para honrar a las víctimas de aquella acción militar, en la Primera Guerra Carlista, y que se

Es tractava d'una placa conformada per artístics taulells, costejada pel seu oncle, José Blasco Teruel, i per l'alcalde de València, que incloïen la signatura de l'homenatjat.

A l'acte fou convidat l'Ajuntament de València i hi acudiren l'alcalde, diversos regidors, el secretari i el cronista oficial, precedits pels macers i acompanyats per la guàrdia muntada i per la banda municipal de València. En aquest homenatge prengueren part també el Partit Republicà de València, així com una multitud d'admiradors, convocats pel diari *El Pueblo*, entre els quals es trobava el mateix Félix Azzati, el seu director.

Desgraciadament, aquella placa no es conserva, ja que, després de la victòria del bàndol franquista en la Guerra Civil espanyola, s'esborrà tot vestigi que recordara a Blasco Ibáñez, defensor declarat de la República. Per això, la placa, igual com ocorregué amb l'estàtua, foren destruïdes i el carrer canvià de nom pel del Cabdill.

inauguraría un año más tarde, el 30 de junio de 1918.

Finalmente, el 21 de diciembre de 1919, se procedió al acto de inauguración de la lápida que rotulaba la antigua calle Mayor con el nombre de Vicente Blasco Ibáñez. Se trataba de una placa conformada por artísticos azulejos, costeadada por su tío, José Blasco Teruel y por el alcalde de Valencia, que incluían la firma del homenajeado.

Al acto fue invitado el Ayuntamiento de Valencia, acudiendo el alcalde, diversos concejales, el secretario y el cronista oficial, precedidos por los maceros y acompañados por la guardia montada y por la banda municipal de Valencia. En este homenaje tomaron parte también el Partido republicano de Valencia, así como una multitud de admiradores, convocados por el diario *El Pueblo*, entre los que se encontraba el propio Félix Azzati, su director.

Desgraciadamente, aquella placa no se conserva, ya que, tras la victoria del bando franquista en la Guerra Civil española, se borró todo vestigio que recordase a Blasco Ibáñez, defensor declarado de la República, por lo que la placa, al igual que ocurrió con la estatua, fueron destruidas, y la calle cambió su nombre por la del Caudillo.